

Arrest

nr. 157 780 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. KALIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren op X te X, Ojo staat en van Ijaw afkomst te zijn.

U bent afkomstig van Warri en u keerde na uw secundaire studies, in 1988, terug naar uw roots en woonde er in jullie familiehuis.

U begon zich te engageren bij de Ijaw en u nam deel aan hun jeugdconferentie in 1998. Van daaruit werd u lid van MEND (Movement for the Emancipation of the Niger Delta). Wanneer het amnestieprogramma werd gestart en MEND uit elkaar viel richtte uw neef 'J.T.' in 2010 een nieuwe

groepering op; NDLF (Niger Delta Liberation Front). Omdat u zich niet kon vinden in het amnestieprogramma en omdat u de strijd niet wilde opgeven, sloot u zich aan bij NDLF. U moest nu en dan boodschappen overbrengen naar NDLF kampen, u hield zich bezig met het illegale aftappen en de verkoop van olie om NDLF te financieren en u nam deel aan vergaderingen van het NDLF.

Op 10 december 2010 geraakte u betrokken in een gevecht met de JTF (Joint Task Force) en werd u gevangen genomen door de Nigeriaanse overheid. U zat drie dagen vast in Warri en u werd vervolgens naar de gevangenis van Okere gebracht. Daar bleef u tot november 2013. Uw familie slaagde er in om de bewaking om te kopen waardoor u de gevangenis kon verlaten. U ging onmiddellijk naar Lagos en u nam de volgende dag de bus om naar Abidjan, Ivoorkust, te gaan. U verbleef in Abidjan, zonder problemen met de overheid en vertrok er eind februari 2015. U arriveerde uiteindelijk in België op 16 maart 2015 alwaar u de volgende dag asiel aan vroeg.

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de overheid omdat u lid bent van NDLF en omdat deze organisatie nog actief zou zijn. (zie gehoor CGVS, p 12, p 25)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat NDLF sinds 2012 nog actief is, maar dat ze niet meer vecht. De groepering is volgens diezelfde informatie 'largely inactive since government amnesty in the region' (vertaling: grotendeels inactief sinds de overheidsamnestie in de regio). Er zijn echter nog enkele individuen die hun wapens niet hebben afgegeven in kader van de amnestie en die zich nu in de piraterij hebben gestort. De regering had midden augustus 2013 dan ook twaalf piraten gedood die oud NDLF militanten bleken. **Uit deze informatie blijkt dat NDLF niet langer een actieve, strijdvaardige organisatie is.**

Het feit dat u verklaart dat NDLF nog steeds bestaat maar dat u tot hiertoe geen enkel initiatief heeft genomen om u op de hoogte te stellen van de actuele situatie van NDLF ondermijnt uw activisme binnen NDLF sterk. U verklaart dat u na de dood van uw neef geen contact meer had met bevelvoerders van NDLF (zie gehoor CGVS, p 12-13). U vermoedt, op basis van de informatie die u uit de media haalt dat de organisatie nog actief is. (zie gehoor CGVS, p 13). U zegt dat u de organisatie niet wenst te contacteren omdat u 'eerst een nieuw leven wilt' (zie gehoor CGVS, p 13). **Van iemand die zich als een 'sterk lid' (zie gehoor CGVS, p 13) omschrijft is het echter niet aannemelijk dat hij niet meer moeite doet om op de hoogte te komen van de actuele situatie van NDLF** waardoor de actualiteit van uw beweerd engagement en enige vrees die daaruit zou voortvloeien, ernstig in het gedrang komt.

Bovendien blijkt uit de bovenvermelde informatie dat er geen enkel oud lid van NDLF wordt vervolgd. U hoeft dus geen vervolging te vrezen als oud lid van NDLF.

Daar er geen oud leden van NDLF worden vervolgd in Nigeria kan u niet aantonen dat u nood heeft aan internationale bescherming in de zin van de conventie van Genève.

U geeft tevens aan dat u psychologische problemen heeft omwille van de mentale marteling die u onderging nadat u de gevangenis in Nigeria had verlaten. (zie gehoor CGVS, p 25, p 26). Echter, wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt om hier medische documenten van voor te leggen, verklaart u aanvankelijk dat u niet naar een specialist wilt gaan. Wanneer de PO u de kans geeft om alsnog contact op te nemen met een specialist zodat uw mentale problemen kunnen vastgesteld worden, zegt u aanvankelijk dat u enkele dagen op vakantie bent, vervolgens dat uw sociaal assistent op vakantie is om uiteindelijk te besluiten dat u zeker geen medische attesten zal versturen voor 9 mei. Ook nu, ruim drie maand na de vooropgestelde deadline heeft u geen medisch attest bezorgd. Het feit dat u verzuimt om uw vermeende mentale problemen te laten vastleggen en eraan te verhelpen, doet sterk afbreuk aan de ernst van uw veronderstelde mentale problemen.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt ten slotte geen enkel document voor dat uw beweerd reisweg, identiteit of asielrelaas kan ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“2.1. Wat betreft het actief zijn van het NDLF

Het CGVS is van oordeel dat het NDLF niet langer een actieve, strijdvaardige organisatie is.

Daarnaast stelt het CGVS:

“Het feit dat u verklaart dat NDLF nog steeds bestaat maar dat u tot hiertoe geen enkel initiatief heeft genomen om u op de hoogte te stellen van de actuele situatie van NDLF ondermijnt uw activisme binnen NDLF sterk. U verklaart dat u na de dood van uw neef geen contact meer had met bevelvoerders van NDLF (...). U vermoedt, op basis van de informatie die u uit de media haalt dat de organisatie nog actief is. (...). U zegt dat u de organisatie niet wenst te contacteren omdat u ‘eerst een nieuw leven wilt’ (...). Van iemand die zich als een ‘sterk lid’ (...) omschrijft is het echter niet aannemelijk dat hij niet meer moeite doet om op de hoogte te komen van de actuele situatie van NDLF waardoor de actualiteit van uw beweerd engagement en enige vrees die daaruit zou voortvloeien, ernstig in het gedrang komt. (...)”

Verzoekende partij volgt de redenering van het CGVS niet.

Verzoekende partij heeft jaren verbleven in de gevangenis en is gelukkig kunnen ontluchten.

Hij wordt bijgevolg gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten en kan zich niet eender waar vertonen om informatie te verkrijgen.

Bovendien verkeren de aanhangers van het NDLF niet meer in de steden, maar in de bossen.

Verzoekende partij is dus niet in staat om deze zomaar te contacteren. Zij houden zich tevens schuil voor de Nigeriaanse autoriteiten.

De informatie waarover verzoekende partij bijgevolg beschikt, is deze die hij verkrijgt via de media.

Het CGVS verliest uit het oog dat na de dood van de neef van verzoekende partij, het NDLF gesplitst is in die zin dat deze uiteengevallen is in verschillende fracties ten gevolge van een strijd om de leiding te kunnen nemen.

Dit zorgt natuurlijk voor een bijkomende moeilijkheid. Wie moet verzoekende partij waar contacteren.

Bovendien blijkt de informatie van het CGVS toch niet helemaal up to date.

Verzoekende partij verwijst naar de volgende internetsite: <https://www.naij.com/547748-three-people-killed-jtf-militants-clash-delta-state.html>, geraadpleegd op 16.09.2015.

Uit dit artikel blijkt dat er enkele dagen geleden nog drie mensen zijn gedood en vele gewond tijdens een aanvaring tussen de JTF en milities.

Verzoekende partij voegt dit artikel toe als stuk 4 van zijn verzoekschrift.

De informatie van het CGVS is bijgevolg niet voldoende actueel.

Ook benadrukt verzoekende partij dat hij zich tevens baseert op het feit dat hij gezicht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten en dit zonder enige reden.

Verzoekende partij heeft jaren verbleven in de gevangenis en dit zonder enige veroordeling ten zijne laste. Hij is evenwel kunnen ontsnappen.

Hij wordt bijgevolg gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten.

Het vluchten op zich maakt een misdrijf uit en zodra hij in het land is, zal hij worden opgepakt.

Hij zal dan voor de rest van zijn leven in de gevangenis moeten verblijven als hij aldaar al niet wordt vermoord als zijnde lid van het NDLF.

Dat er niet voor iedereen amnestie werd verleend, bewijst de gevangenschap van verzoekende partij die nog steeds in de gevangenis verbleef nadat er amnestie was waarnaar het CGVS verwijst.

De vrees van verzoekende partij is dan ook duidelijk.

Dit punt en deze vrees werd door het CGVS niet onderzocht.

De redenering van het CGVS kan dan ook om bovenvermelde redenen niet worden weerhouden.

Het middel is ernstig en gegrond.

2.2. Wat betreft de psychologische problemen

Ook op dit punt kan de motivatie van het CGVS niet worden weerhouden.

Uit de beslissing blijkt vooreerst niet dat het verblijf van verzoekende partij in de gevangenis gedurende jaren wordt betwist of dat het CGVS hieraan twijfelt.

Bijgevolg concludeert verzoekende partij dat het CGVS verzoekende partij volgt in zijn asielrelaas.

Nu, het CGVS is meer dan voldoende op de hoogte hoe het leven in de gevangenis is in Nigeria.

Verzoekende partij dient daar geen tekening bij te maken.

Dat een verblijf van drie jaar als NDLF lid in een Nigeriaanse gevangenis geen pretje is geweest, is des te duidelijk.

Het kan dan ook niet ter discussie staan dat verzoekende partij hiervan serieuze nadelige gevolgen heeft overgehouden.

De marteling die hij heeft ondergaan hebben psychologische problemen veroorzaakt.

Hij heeft uiteindelijk de moed bijeen gezocht en heeft reeds een psycholoog gecontacteerd die onder andere van oordeel is dat hij ook psychiatrisch dient opgevolgd te worden, doch de wachtlijsten zijn lang.

Verzoekende partij verwijst naar zijn stuk 3.

Dit neemt niet weg dat verzoekende partij wel effectief psychologische problemen heeft ten gevolge van de jarenlange marteling die hij heeft ondergaan in de gevangenis van Nigeria, welk laatste niet door het CGVS in twijfel wordt getrokken.

Verzoekende partij is van oordeel dat dit punt door het CGVS dan ook verder diende onderzocht te worden, en niet zomaar ter zijde kon worden geschoven.

Het CGVS kon eveneens meewerken hieraan en verzoekende partij aanbieden om met een psycholoog/psychiater die door het CGVS geregeld wordt, te spreken.

Dit is niet gebeurd.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de redenering van het CGVS niet kan worden weerhouden en dat zij in elk geval tekort schiet in haar zorgvuldigheidsplicht en motiveringsplicht.

2.3. Wat betreft de documenten

Verzoekende partij was bij aankomst in België niet in het bezit van documenten waardoor hij er ook geen heeft kunnen neerleggen.

Aan huidig verzoekschrift voegt hij 2 bijkomende stukken toe zoals hierboven reeds vermeld (attest van een psycholoog en een artikel van het internet).

2.4. Het voordeel van de twijfel

Tevens verwijst verzoekende partij naar het principe van het voordeel van de twijfel. De bewijslast inzake asielaanvragen dient beoordeeld te worden met een zekere soepelheid, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoekende partij.

Verzoekende zal helaas geen andere documenten kunnen voorleggen, tenzij hij nog bijkomende attesten van zijn psycholoog verkrijgt.

“ Normaal gezien ligt de bewijslast bij degene die een aanvraag indient. Echter, bij de meeste asielaanvragen is de asielaanvrager niet in staat zijn verklaringen te ondersteunen met schriftelijke bewijzen of andere.

De gevallen waar de aanvrager bewijzen kan leveren van al zijn afgelegde verklaringen, zijn eerder de uitzondering dan de regel.

Zelfs als de bewijslast in principe op de aanvrager rust, is het zowel de taak van de aanvrager als de onderzoeker om gezamenlijk alle feiten naar voor te brengen en te evalueren.

In bepaalde gevallen, komt het zelfs aan de onderzoeker toe om alle middelen, waarover hij beschikt, te gebruiken om de noodzakelijke bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van de aanvraag.” (paragraaf 196 UNHCR Handboek)

“ Het lijkt passend te onderstrepen dat een persoon welke een verzoek doet tot het verkrijgen van het statuut van vluchteling, zich normaal gezien in een zeer kwetsbare situatie bevindt.

Men bevindt zich in een vreemde cultuur, en het feit dat men zaak dient voor te leggen aan de autoriteiten van een vreemd land, meestal in een taal die niet de zijne is, kan voor die persoon grote moeilijkheden met zich meebrengen, dit zowel op praktisch als psychologisch vlak.” (paragraaf 190 UNHCR Handboek)

“ De vereiste van de bewijslast dient dus niet te strikt te worden geïnterpreteerd, rekening houdende met de moeilijkheden van de situatie waarin de asielaanvrager zich bevindt.” (paragraaf 197 UNHCR Handboek)

Er dient rekening te worden gehouden met het geheel van omstandigheden en de eigenheid van elke situatie (persoonlijke factoren, familiale en culturele elementen, leeftijd, opleidingsniveau,...) (paragraaf 199 UNHCR Handboek)

Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stornissen.

Er wordt verondersteld dat de onderzoeker een beslissing neemt die van levensbelang is voor de asielzoeker, deze moet dan dus ook genomen worden in een geest van rechtvaardigheid en begrip.

In onderhavig geval, dient men echter te besluiten dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met voornoemde fundamentele aanwijzingen, zoals ook hierboven reeds werd uiteengezet.

3. Weigering van de subsidiaire beschermingsstatus: schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

“ § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Rekening houdend met bovenstaande argumenten is verzoekende partij van oordeel dat hij de asielinstanties voldoende inzicht heeft gegeven over de werkelijke achtergrond, zijn netwerk, familiale context zodat de asielinstanties voldoende informatie hebben om te oordelen of de subsidiaire bescherming al of niet moet worden toegekend.

Er dient bijgevolg gemotiveerd te worden omtrent de subsidiaire bescherming, wat in casu niet is gebeurd.”

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een psychologisch attest van 31 augustus 2015 (stuk 3) en een internetartikel (stuk 4)

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat NDLF niet langer een actieve, strijdvaardige organisatie is, (ii) hij geen enkel initiatief heeft genomen om zich op de hoogte te stellen van de actuele situatie van NDLF, hetgeen zijn activisme binnen NDLF sterk ondermijnt, (iii) uit voormelde informatie van verweerder blijkt dat geen enkel oud lid van NDLF wordt vervolgd, (iv) hij geen medisch attest neerlegt ter staving van zijn beweerde psychologische problemen, en (v) hij geen enkel document neerlegt ter staving van zijn beweerde reisweg, identiteit of asielrelaas.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet in staat is zich verder te informeren over de situatie van NDLF omdat deze groepering is uiteengevallen in verschillende fracties na de dood van zijn neef en hij enkel informatie krijgt via de media, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor zelf verklaarde dat

hij "een sterk lid" van NDLF is (gehoorverslag CGVS, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker over meer uitgebreide en persoonlijke mogelijkheden beschikt om zich omtrent de (actuele) situatie van NDLF te informeren dan enkel de media. Tevens stelde hij dat de organisatie thans nog 2.500 personen telt (*ibid.*) zodat aangenomen moet worden dat verzoeker, die beweert dicht bij de oprichter te hebben gestaan, toch minstens met een aantal personen contact kon hebben teneinde zich te informeren. Verzoekers verklaring dat hij hun niet wil contacteren omdat hij eerst een nieuw leven wilt (*ibid.*) staat in schril contrast met zijn voorgaande verklaring die luidt: *"ja, ik ben nog lid. Ik vecht voor de vrijheid van mijn mensen. Als ik niet kan vechten met mijn handen, dan zal ik nog vechten, ik zal eender wat gebruiken, mijn pen ofzo; ik vecht tegen de overheid want mijn mensen zien nog steeds af."* (gehoor CGVS, p.12). Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers voorgehouden activisme voor het NDLF.

Verder wordt er in het internetartikel dat verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt (stuk 4), geen enkele melding gemaakt van NDLF. Dit stuk is dan ook niet van aard om aan te tonen dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn. Dat verzoekers beweerde verblijf in de gevangenis aantoonde dat niet aan iedereen van NDLF amnestie werd verleend, is een blote bewering. Verzoeker maakt immers zijn lidmaatschap van deze organisatie geenszins aannemelijk. In welke mate enig geloof gehecht zou kunnen worden aan verzoekers verblijf in de gevangenis, kan niet worden ingezien, aangezien hij verder, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn lidmaatschap van NDLF, geen enkel zicht biedt op de reden(en) waarom hij in de gevangenis zou hebben gezeten.

Wat betreft zijn psychologische problemen, brengt verzoeker een attest bij van een psycholoog van 31 augustus 2015 (stuk 3). Uit dit attest blijkt enkel dat verzoeker zich aanmeldde naar aanleiding van stressklachten die mogelijks kaderen binnen een posttraumatische stressstoornis en dat verzoeker voor een psychiatrische evaluatie werd doorverwezen naar een psychiater. Geenszins blijkt uit dit attest dat verzoekers asielaas geloofwaardig zou zijn of dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen.

Verzoeker laat verder nog steeds na enig document bij te brengen ter staving van zijn beweerde reisweg, identiteit of asielaas.

Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS